

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 37

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 16/06/2006

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, xin chào mọi người. Hôm nay có hai mươi mấy câu hỏi, chúng ta giải đáp theo thứ tự. Trước tiên là câu hỏi của đồng tu trên mạng, có tám câu hỏi.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, người hỏi nói kinh sách thỉnh về mỗi trang đều có in đầu tượng Phật, xin hỏi đọc tụng như vậy liệu có như pháp hay không?

Đáp: Cho dù là kinh sách hay tranh màu, văn vật, chúng ta in hình tượng Phật Bồ-tát đều phải in toàn thân, đứng cũng được, ngồi cũng được, phải in toàn thân, đây là cung kính, nếu chỉ in phần đầu là rất không cung kính. Nhưng tượng người trong nghệ thuật của người phương Tây thường chỉ in đầu tượng, đây là chuyện của họ, tạo tội là họ tạo, bạn thỉnh về đọc tụng thì bạn không có tội, họ có tội. Chúng ta phải ghi nhớ quy tắc này, bản thân chúng ta không được phép làm, họ làm như vậy thì không còn cách nào, phải hiểu điều này. Thờ cúng tượng toàn thân đây là cung kính, thờ cúng một cái đầu, một bộ phận, đây là không lành lặn, người này không hoàn chỉnh, vậy thì không tốt, đây là không cung kính.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, người hỏi nói nếu trên đồ thờ cúng Phật Bồ-tát có viết kinh văn, ví dụ như hình in xung quanh lư hương viết Tâm kinh, xin hỏi liệu có như pháp hay không?

Đáp: Chuyện này thì được, không chỉ là lư hương, ly cúng, ly dùng để đựng nước cúng Phật đều có thể. Nếu các bạn đến chùa thì để ý, các bạn nhìn cái chuông, xung quanh chuông trống đều có kinh văn. Một mặt là ý nghĩa biểu pháp, có kinh văn khi đúc đại hồng chung toàn bộ là kinh Kim Cang, toàn bộ là kinh Pháp Hoa, còn có chuông bên trong và bên ngoài toàn bộ là khắc kinh Hoa Nghiêm, vừa gõ vào chuông đó thì toàn bộ kinh này tràn khắp hư không pháp giới, cho nên đó cũng là biểu pháp, thông thường quý thần, thiên thần đều có thể đạt được lợi ích. Cho nên trên lư hương thờ cúng, bởi vì lư hương không lớn, cho nên hiện tại đa phần dùng

Tâm kinh, kinh ít chữ nhất, giống như bên Tây Tạng, họ đều dùng lục tự đại minh chú “Om Mani Padme Hum”, câu này khắp nơi đều có thể thấy được. Như vậy đều rất tốt, đây là có dụng ý biểu pháp, có thể dùng.

Bản thân chúng ta uống nước, hiện tại chúng ta biết được, nước, cho đến hết thấy vạn vật đều có thấy nghe hay biết, đều có thể hiểu được ý người, cho nên bạn truyền tin tức thiện cho chúng, chúng đích thực sẽ biến thành rất thiện, rất đẹp, đây là tiên sĩ Emoto Masaru người Nhật Bản làm thí nghiệm cho chúng ta xem. Ví dụ ly nước này bình thường chúng ta uống, bạn dán chữ “cảm ơn” lên đó, dán chữ “thương yêu” lên đó thì chất lượng của nước vô cùng tốt, nếu bạn làm ngược lại, dán chữ “tôi ghét bạn”, “tôi hận bạn”, vậy thì chất lượng của nước rất không tốt, thậm chí là người thường xuyên uống nước này sẽ bị bệnh. Sau đó bạn sẽ hiểu được tại sao nước đại bi có thể trị bệnh, chính là đạo lý này!

Hiện tại chúng ta biết được nước có thấy nghe hay biết, chúng ta dán chú đại bi lên cái ly này, đây chính là nước đại bi. Cho nên hiện tại tôi dạy cho họ phương pháp này, in chú đại bi lên giấy decal nhỏ, bạn dán lên bình nước, dán lên ly nước, vậy thì đó chính là nước đại bi. Lúc nào dán lên thì để một tiếng đồng hồ sau bạn hãy uống, nó đích thực có tác dụng, bạn không biết niệm cũng không sao, dán lên là được, nước biết nhìn, cho nên phương pháp này rất hay. Tôi bảo họ đi làm, rất lâu rồi mà vẫn chưa in ra, tôi phải thúc giục mới được. Như bình nước trong nhà bạn có thể dán lên, nhưng sau khi dán lên, chúng ta sử dụng phải cung kính, không được tùy tiện đi lấy, lúc uống nước bung ly cũng phải đoan chánh, cũng không được quá tùy tiện, cung kính sẽ có công đức.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, xin hỏi phá thai liệu có thuộc về ngũ nghịch trọng tội không?

Đáp: Không phải, ngũ nghịch trọng tội là giết cha, bào thai này là thai nhi, không phải là cha, cũng không phải là mẹ, giết cha, giết mẹ, giết A-la-hán, đứa trẻ đó đại khái cũng không phải là A-la-hán tái lai, làm thân Phật chảy máu. Làm thân Phật chảy máu, hiện tại đức Phật không còn tại thế nữa, dùng ý ác, tâm sân giận để đập bể, hủy hoại tượng Phật thì tương đương với làm thân Phật chảy máu, tội lỗi này là địa ngục A-tỳ. Điều cuối cùng là phá hòa hợp tăng, tức là phá hoại tăng đoàn, tội này là địa ngục A-tỳ. Không có điều phá thai này.

Mặc dù không phải là ngũ nghịch trọng tội nhưng bạn phải biết được, trẻ nhỏ đầu thai đến nhà bạn, trong kinh đức Phật thường nói có bốn loại duyên: báo ân, báo

oán, đòi nợ, trả nợ thì chúng mới tới nhà bạn, không có bốn quan hệ này thì chúng không tới nhà bạn. Nếu như tới báo ân, đây là con hiền cháu thảo của nhà bạn, bạn giết chúng thì ân biến thành thù, lần sau tới nhà bạn chính là báo thù; nếu là tới báo thù, bạn giết chúng thì thù hận tăng thêm thù hận, chuyện này phiền phức lớn rồi, cho nên nhất định phải biết quan hệ nhân quả này. Nếu người này phá thai ba đến năm lần thì sẽ có rất nhiều tiểu quỷ đi theo người này, lúc vận khí của bạn tốt thì không cảm nhận được, lúc vận khí của bạn suy thì những tiểu quỷ này đều tìm tới, lúc này sẽ bị những bệnh kỳ quái, chữa trị không có hiệu quả. Bác sĩ chữa bệnh chỉ có thể chữa bệnh sinh lý, còn bệnh oan nghiệp này bác sĩ không thể chữa trị, cho nên đây là chuyện rất phiền phức. Cho nên mang bầu nhất định không được phá thai, nhất định phải cố gắng chăm sóc đứa trẻ này, phải dùng tâm từ bi, dùng tâm thương yêu đối xử với chúng, đứa trẻ đó tới báo ân thì sẽ càng hiếu thuận hơn, nếu tới báo oán thì oán đó sẽ giảm nhẹ, sẽ hóa giải.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói hiện tại trên mạng có rất nhiều công cụ miễn phí, vô cùng thuận tiện. Ví dụ như phần mềm họp trực tuyến, một người nói, những người khác đều có thể nghe rất rõ. Nếu có ba người, năm người phát tâm học tập giảng kinh dựa theo lời dạy của lão pháp sư trên môi trường mạng internet như vậy, xin hỏi liệu có thể được không?

Đáp: Việc học giảng kinh này, không những phải có sự thừa, hơn nữa bản thân phải thực sự có công phu tu học, nếu bản thân không có công phu tu hành, chỉ học một số văn tự, hoặc là nghe người khác giảng kinh, hoặc là đọc chú giải của người khác, như vậy không thể coi là giảng kinh. Bạn nói bạn luyện tập giảng thì có thể, cái này không thể mang ra ngoài được, mang ra ngoài nhất định phải có thầy. Không có thầy, tự mình có thể học được, sợ rằng trên thế gian này của chúng ta, từ xưa đến nay trong và ngoài nước đều không tìm thấy được ai như vậy. Trong Đàn kinh có một câu chuyện, câu chuyện về đại sư Vĩnh Gia, người này đích thực là người thượng thượng căn, cũng vô cùng hiếu học, tham bái rất nhiều đại đức, đích thực có chỗ ngộ, bản thân cho rằng rất khá. Có một ngày gặp được một vị pháp sư, học trò của đại sư Lục tổ Huệ Năng, họ cùng nhau trò chuyện rất hợp ý, Vĩnh Gia liền nói ra, ông nói bản thân mình tu học thành tựu, muốn thỉnh vị pháp sư này ấn chứng cho mình.

Vị pháp sư này nói: tôi không thể ấn chứng cho anh, tốt nhất là anh tới Tào Khê gặp Lục tổ, thỉnh Lục tổ ấn chứng cho anh. Ấn chứng thì là học trò của ngài,

ngài sẽ là thầy của anh, ngài có thể chứng minh cho anh đã tu học đến trình độ nào, anh có thể ra ngoài hoàng pháp chưa. Người học trò này nói với Vĩnh Gia, nếu không có ai ấn chứng cho anh, vậy thì anh chưa từng có thầy chỉ dạy. Không có thầy chỉ dạy mà bản thân tu học có thể thành tựu, trong kinh Phật có một câu nói, trước thời Phật Oai Âm Vương thì có, sau thời Phật Oai Âm Vương thì không được, Phật Bồ-tát không thừa nhận. Trước thời Phật Oai Âm Vương là vào lúc nào? Kiếp lâu xa về trước. Nói cách khác, tức là nói với chúng ta các bạn nhất định phải có thầy, nhất định phải có sư thừa.

Hàm thụ, giống như hiện nay dùng mạng viễn thông để học tập, bản thân có thể được lợi ích. Thật ra mà nói bản thân được lợi ích đương nhiên cũng có thể giúp đỡ người khác, vẫn là phải ấn chứng, nếu không có ai ấn chứng, không được mở tiền lệ này, mở tiền lệ này thì bạn sẽ phá hoại truyền thống dạy học trong cửa Phật. Phá hoại truyền thống này tương đương với phá hòa hợp tăng, tương đương với làm thân Phật chảy máu. Cho nên chúng ta không thể không biết điều này. Nhất định phải tìm thầy tốt để ấn chứng, họ chịu trách nhiệm thay bạn. Học thuật cũng giống vậy, hiện tại học vị cao nhất trong trường học là học vị tiến sĩ, đó cũng là bỏ công sức ra học được, thi đậu đạt được. Nhưng cũng có người không cần đi học cũng có thể đạt được, đó là thế nào? Trường học tặng, tặng tức là trường học khẳng định thành tựu của bạn đã đạt đến trình độ này, đó cũng là ấn chứng, thậm chí còn khó hơn ấn chứng thông qua thi cử. Thi cử bạn chỉ có một người giáo viên hướng dẫn, giáo viên hướng dẫn lớp tiến sĩ, họ đồng ý là được, bạn sẽ lấy được học vị, trường học tặng thì tuyệt đối không phải là một giáo viên, ít thì mười mấy người, nhiều thì mấy chục người, chuyện này còn khó hơn học bằng tiến sĩ, đó chính là có được sự khẳng định của đại đa số giáo viên hướng dẫn của lớp tiến sĩ trong trường đại học, bạn thực sự có thành tựu.

Trung Quốc vào thời xưa, đặc biệt là cửa Phật, thành tựu trong cửa Phật không phải là ở bề ngoài, không phải là ở chỗ bạn có thể nói, bạn có thể viết, mà ở công phu tu hành của bạn. Chúng tôi trong buổi giảng thường nhắc tới công phu, chính là đoạn ác tu thiện, khai mở trí tuệ, chư Phật Bồ-tát, tổ sư đại đức trong cửa Phật khẳng định đối với một người học trò là về những phương diện này, không phải là nói bạn đọc được bao nhiêu bộ kinh, học được được bao nhiêu pháp môn, không phải vậy. Đoạn trừ được 88 phẩm kiến hoặc trong tam giới thì bạn chứng quả Tu-đà-hoàn, đây là khẳng định, đây là học vị, trong kinh Hoa Nghiêm gọi là Bồ-tát Sơ tín vị, đó là

vừa nhập môn, Sơ tín. Sơ tín tức là thánh nhân, không phải là phàm phu, mặc dù vẫn chưa có thể thoát ly lục đạo, nhưng chắc chắn không đọa ba đường ác. Trong Tiểu thừa, bảy lần qua lại giữa cõi trời và nhân gian, đoạn hết tu hoặc chứng tứ quả A-la-hán, đó là lấy được bằng cấp chính thức.

Bạn xem nhà Phật tu học là có ba học vị, Vô thượng chánh đẳng chánh giác, A-la-hán là chánh giác, Bồ-tát là Chánh đẳng chánh giác, Phật là Vô thượng chánh đẳng chánh giác. Cho nên học vị trong Phật pháp là lấy được như vậy, là cần công phu thực sự, không phải là học ghi nhớ, tôi nhớ được bao nhiêu, tôi học được bao nhiêu, điều này không tính, nhất định phải là đoạn trừ phiền não, tăng trưởng trí tuệ. Cho nên phải hiểu điều này, là nói tới thực chất chứ không nói tới hình thức. Cho nên dạy học trên mạng là một phương pháp bất đắc dĩ, có thể thành tựu hay không? Đương nhiên có thể thành tựu, tức là sau khi bạn thành tựu thì tốt nhất vẫn là phải thỉnh đại đức, đại đức thực sự có tu hành, có thành tựu ẩn chứng cho bạn.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, kết tập tam tạng kinh điển tông cộng có bốn lần, mà bốn lần này đều là kinh điển Tiểu thừa, xin hỏi tình hình kết tập kinh điển Đại thừa là như thế nào?

Đáp: Kết tập Đại thừa trong Tạng kinh có tư liệu, bạn có thể tham khảo. Trước tiên bạn có thể tham khảo hướng dẫn tra cứu, nó nói với bạn làm sao để tra, thông thường là mục lục tương tự Tạng kinh. Trong Pháp Uyển Châu Lâm có chương về kết tập kinh điển, trong kinh Luật Di Tướng cũng có, trong Duyệt Tạng Tri Tân của đại sư Ngẫu Ích cũng có, bạn có thể xem thêm từ những chỗ này. Kết tập Đại thừa, đặc biệt là như kinh Hoa Nghiêm, Tiểu thừa không thừa nhận kinh Hoa Nghiêm, bởi vì Phật không giảng ở nhân gian, Phật giảng ở trong định. Người bình thường chúng ta nhìn thấy Thích-ca Mâu-ni Phật ngồi thiền nhập định dưới gốc cây Bồ-đề, trong kinh nói với chúng ta, thời gian là trong nhị thất nhật, có kinh điển nói là trong tam thất nhật, đều có kinh điển làm căn cứ, nhị thất là 14 ngày, tam thất là 21 ngày.

Nội dung nói tới trong đó gần như là những điều hết thầy chư Phật Như Lai nói, đều bao hàm trong đó. Phân lượng của nó lớn, nếu như là toàn bộ kinh Hoa Nghiêm thì trái đất này của chúng ta không cách nào chứa được, không chứa nổi, bạn xem Long Thọ Bồ-tát giới thiệu cho chúng ta, mười tam thiên đại thiên thế giới vi trần kê, trái đất của chúng ta làm sao có thể chứa được? Phẩm Nhất Tú Thiên Hạ Vi Trần, Phật giảng xong trong 14 hoặc 21 ngày. Chỗ này nói với chúng ta, thời gian không phải là thật, vô lượng kiếp có thể cô đọng lại thành một sát-na, một sát-na có

thể mở rộng ra thành vô lượng kiếp, niệm kiếp viên dung. Chuyện này các nhà khoa học hiện nay cũng đã phát hiện rồi, biết được thời gian không phải là thật, trong một điều kiện nào đó thì thời gian không còn nữa, bằng không, thời gian không còn thì trước sau không còn, quá khứ và tương lai đều ở trước mắt, bạn sẽ thấy được toàn bộ. Cho nên nhà khoa học chứng minh cho chúng ta, những điều kinh Hoa Nghiêm nói là có đạo lý, Thế Tôn có thể giảng nội dung của vô lượng kiếp trong thời gian rất ngắn, ngài có khả năng này.

Thật ra mà nói không gian cũng không phải là thật, không gian cũng là giả, đây đều là khoa học cận đại phát hiện ra. Không gian không còn nữa, khoảng cách không còn nữa, xa gần không còn nữa, xa gần thuộc về không gian, xa hơn nữa, thế giới Cực Lạc ở đâu? Ở ngay tại đây. Không gian và thời gian từ đâu mà có? Chúng ta biết được là biến hiện ra từ vọng tưởng phân biệt chấp trước, nói cách khác, bạn có vọng tưởng, bạn có phân biệt, chấp trước thì sẽ có thời gian, sẽ có không gian, ngày nào đó không còn vọng tưởng phân biệt chấp trước nữa thì thời gian và không gian sẽ không còn nữa. Bạn hiểu được đạo lý này, nhà khoa học hiện nay không biết dùng phương pháp gì để đột phá chiều không gian, thứ này trong Phật giáo, trong tôn giáo mấy ngàn năm trước đã sử dụng, vô cùng có hiệu quả. Công phu định lực nhỏ đột phá khoảng cách gần, không gian nhỏ, công phu định lực lớn thì có thể đột phá càng nhiều chiều không gian khác nhau, phải xem công phu định lực của bạn sâu hay cạn.

Trong kinh đức Phật nói với chúng ta, A-la-hán có thể nhìn thấy 500 đời quá khứ, 500 đời tương lai, nói cách khác, quá khứ cộng thêm tương lai là 1.000 đời, giống như ở trước mắt vậy, nhưng xa hơn nữa thì họ không nhìn thấy được, vậy thì phải là Bồ-tát, chỉ có mắt của Phật mới có thể nhìn thấy khắp pháp giới hư không giới, có thể nhìn thấy toàn bộ, đây chính là công phu sâu cạn của bạn không giống nhau, nói cách khác cũng là bạn buông xuống bao nhiêu không giống nhau, chúng ta nói buông xuống thì mọi người càng dễ thể hội hơn. A-la-hán buông xuống chấp trước, không còn chấp trước đối với hết thảy pháp thế gian và pháp xuất thế gian, buông xuống chấp trước thì bạn có thể, thông thường trong kinh nói, số lượng không gian mà A-la-hán nhìn thấy là một tiểu thiên thế giới. Một tiểu thiên thế giới lớn bao nhiêu? Dùng thuật ngữ khoa học hiện nay của chúng ta mà nói tức là một ngàn dải ngân hà, phạm vi lớn như một ngàn dải ngân hà, trong mắt của bạn thì giống như nhìn trong lòng bàn tay vậy, không cần dùng bất kỳ dụng cụ nào, nhìn thấy rất rõ

ràng. Về thời gian, có thể nhìn thấy 500 đời quá khứ, 500 đời tương lai, A-la-hán tức là bạn buông xuống chấp trước.

Kinh Hoa Nghiêm nói chấp trước, nói phân biệt, nói vọng tưởng, nói tới ba loại này, thông thường trong kinh luận Đại thừa, Tiểu thừa gọi là vô minh phiền não, trần sa phiền não, kiến tư phiền não, cách nói không giống với Hoa Nghiêm, nhưng ý nghĩa hoàn toàn tương đồng. Vô minh phiền não chính là vọng tưởng, kinh Hoa Nghiêm nói vọng tưởng; trần sa phiền não, kinh Hoa Nghiêm nói phân biệt; kiến tư phiền não, kinh Hoa Nghiêm nói chấp trước. Cho nên chúng ta nói vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, khái niệm rõ ràng một chút, bạn nói kiến tư, trần sa, vô minh thì còn phải giải thích, là ý nghĩa giống nhau. Cho nên học Phật không ngoài điều gì khác, chính là học buông xuống. Không buông xuống được thì làm thế nào? Thường nghĩ đến câu trong kinh Kim Cang, “phàm những gì có tướng đều là hư vọng”, pháp thế gian và pháp xuất thế gian không có thứ nào là thật.

“Phàm những gì có tướng đều là hư vọng”, hiện tại khoa học cũng đã phát hiện ra, cho nên sự phát hiện của khoa học đích thực đã cung cấp sự giúp đỡ rất lớn đối với việc lý giải Phật pháp. Ví dụ vật chất, đây gọi là sắc tướng, hiện tượng, hiện tượng từ đâu mà có? Hiện tại khoa học nói với chúng ta, vật chất là trong không sanh có, điều này rất gần với điều Phật pháp nói. Bạn xem Phật pháp nói vật chất từ đâu mà có? Vũ trụ từ đâu mà có? Sanh mạng từ đâu mà có? “Một niệm bất giác mà có vô minh, vô minh bất giác mà sanh ra tam tế, cảnh giới do duyên mà sanh trường lục thô”, đây là Phật nói nguồn gốc của vũ trụ, nguồn gốc của sanh mạng. Mục tiêu cuối cùng của Phật pháp là bảo chúng ta tìm lại mặt mũi vốn có, mặt mũi vốn có của chúng ta chính là chân tâm, bản tánh của bạn, nhà Phật nói tự tánh, chân tánh, chân như, đây đều là nói mặt mũi vốn có của bản thân bạn. Thứ này là thật, không sanh không diệt, không đến không đi, không thường không đoạn, đây là vĩnh hằng, đó không phải là vật chất, cũng không phải là tinh thần; tinh thần và vật chất đều là mê (bất giác chính là mê), sau khi mê mới biến hiện ra.

Cho nên trong ba tướng tế có tướng năng kiến, tức là có kiến phần, có tướng phần, có tự chứng phần. Tự chứng phần là bản thể, bạn mê mất tự chứng phần, cho nên bạn mới có kiến phần, kiến phần là gì? Chính là tinh thần mà hiện nay chúng ta nói tới, tinh thần là kiến phần, tướng phần là vật chất. Kiến phần và tướng phần đều là biến hiện ra từ trong pháp tánh, sau khi mê mất; bản thể của pháp tánh gọi là tự chứng phần. Tự phần mà Tướng tông nói tới, còn có chứng tự chứng phần, chứng tự

chứng phần tức là Phật tánh trong kinh Phật thường nói tới, đó là một phần trong tự chứng phần, tự giác, cho nên gọi nó là Phật tánh. Hết thấy chúng sanh đều có Phật tánh, hết thấy vạn vật đều có pháp tánh, pháp tánh và Phật tánh là cùng một tánh, đây là giảng một cách thấu triệt.

Cho nên toàn bộ vũ trụ là một thể, Hoa Nghiêm nói “tình và vô tình, cùng viên chủng trí”, phải hiểu đạo lý này. Nếu bạn khế nhập đạo lý này, tất cả mọi tai họa đều không còn nữa thì bạn mới thực sự khế nhập cảnh giới này, cảnh giới này là không có sanh diệt, không có sanh diệt thì gọi là cảnh giới Niết-bàn. Cho nên sanh tử và Niết-bàn là một, không phải hai, giác ngộ rồi là Niết-bàn, giác ngộ rồi không có sanh tử, lúc mê thì hình như có sanh tử, đó là giả, không phải là thật. Cho nên nếu có thể khế nhập Phật pháp, không phải nhiều, số ít, chúng ta đích thực được lợi ích rất lớn, lợi ích này là an ủi thực sự đối với bản thân chúng ta, tránh xa hết thấy sợ hãi điên đảo vọng tưởng, giống như những điều nói trong Tâm kinh.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, căn cứ theo ghi chép của lịch sử Phật giáo Trung Quốc, đến năm nay Phật lịch đáng lẽ là năm 3033, tại sao hiện tại giới Phật giáo lại sử dụng cách nói của phương Tây, Phật lịch là năm 2550? Nếu dựa theo cách nói này thì thời gian Phật sanh ra còn muộn hơn Khổng tử, liệu có nên đề xướng khôi phục năm 3033 là Phật lịch được công nhận không?

Đáp: Câu này hỏi rất hay, Trung Quốc chúng ta từ xưa đến nay, tức là đương đại, tôi nói đương đại là 30 năm trước, lần đầu tôi tới Hồng Kông giảng kinh, các vị lão hòa thượng thế hệ trước như lão hòa thượng Hư Vân, pháp sư Viên Anh vẫn là dùng ghi chép trước đây của Trung Quốc, tức là năm 3033, dùng ghi chép này; nhưng toàn thế giới đều dùng cách nói của người phương Tây, hơn 2500 năm, người Trung Quốc chúng ta không có cách nói này. Hiện tại nghĩ thử, người Trung Quốc nhiều hay là người trên thế giới nhiều? Hiện tại dùng đại đa số người để biểu quyết, biểu quyết họ chiếm đa số, chúng ta chiếm thiểu số. Cho nên điều này không quan trọng, vừa nãy đã nói thời gian không phải là thật, thời gian là giả, không phải là thật, bạn nói thế nào cũng đều được. Chuyện này đều có căn cứ, ở Trung Quốc cũng có rất nhiều cách nói, cũng đều có kinh điển làm căn cứ, rốt cuộc là cái nào đúng, cái nào không đúng thì chỉ có Thích-ca Mâu-ni Phật mới biết được, hỏi người khác đều không biết. Những thứ này không quan trọng, quan trọng là minh tâm kiến tánh, quan trọng là định tuệ chứ không ở những thứ này.

Hỏi: Câu hỏi thứ bảy, ngũ giới thập thiện đều có khai già trì phạm, xin hỏi trong 49 năm Thế Tôn giảng kinh thuyết pháp, có phải là cũng từng có tình huống vì lợi ích chúng sanh mà nói dối không?

Đáp: Không có nói dối, vì lợi ích chúng sanh nói dối thì đó gọi là khai giới, không gọi là phá giới, phải biết điều này, nếu bạn nói đây là phá giới, vậy thì Phật phá giới rồi, không có đạo lý này. Trong kinh Phật có ví dụ, đích thực là Phật Bò-tát, có người thợ săn đuổi theo con mồi, đi tới ngã ba đường thì không biết con vật đó đi về hướng nào, đúng lúc gặp được Thích-ca Mâu-ni Phật, thợ săn hỏi Thích-ca Mâu-ni Phật, ngài có nhìn thấy con mồi mà tôi vừa đuổi theo không? Phật nói nhìn thấy rồi, không nói dối. Chạy đi đâu rồi? Rõ ràng là chạy theo hướng này nhưng Phật nói là hướng kia, nó chạy theo hướng kia, đó gọi là khai duyên. Nếu bạn nói lời thật thì hai bên đều thọ tội, người thợ săn tạo tội sát sanh, con vật này bị người giết hại, bạn không có tâm từ bi, cho nên đây không gọi là phá giới, không gọi là nói dối, không gọi là phá giới, đây gọi là hai bên đều được cứu, không những cứu được con vật nhỏ, cũng cứu được người thợ săn này giảm bớt một lần sát sanh. Sát sanh tương lai phải trả nợ, cho nên đây là đại từ đại bi, cứu khổ cứu nạn, chúng ta phải hiểu điều này, đây gọi là khai già trì phạm. Lúc nên khai mà bạn không khai thì phạm giới, không được khai mà bạn khai thì bạn cũng phạm giới, cho nên phải xem tình hình lúc đó, có khai, có già, có trì, có phạm, cho nên giới luật là linh hoạt, không phải là cứng nhắc, đây là lúc thọ giới thì thầy truyền giới nhất định phải giảng rõ ràng, giảng thấu triệt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, có một vị pháp sư giảng kinh nói có quý dựa thân, có hơn 140 con quý tới nghe kinh, đồng thời muốn xin quy y Phật pháp, vì vậy đã cúng một tờ giấy chứng nhận quy y để trống do lão pháp sư ký tên ở trước tượng Địa Tạng Bò-tát, pháp danh cũng là Diệu Âm, xin hỏi liệu có như pháp không?

Đáp: Như pháp hay không như pháp không ở hình thức, mà ở tâm chân thành của bạn, đây chính là thành ất linh mà người xưa thường nói. Bạn cầm tờ giấy chứng nhận quy y để trống làm quy y cho họ, bạn có tâm chân thành thì nó sẽ linh nghiệm, linh quý dựa thân sẽ nhận được thọ dụng. Nếu không có tâm chân thành, rất qua loa, cũng không lịch sự, rất qua loa thì không linh nghiệm, sức mạnh cảm ứng rất nhỏ. Đây chính là nguyên tắc mà kinh giáo nói với chúng ta, “hết thầy pháp từ tâm tưởng sanh”, các bạn cố gắng ghi nhớ câu này, “hết thầy pháp từ tâm tưởng sanh”, thành ất

linh. Hiện tại số lượng quỷ thần tới nghe kinh còn nhiều hơn con người, chuyện này chúng tôi gặp rất nhiều lần.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Hồng Kông. Rất nhiều đồng tu sau khi xem xong “Tiểu viện Sơn Tây” thì phát tâm trì tụng kinh Địa Tạng. Nhưng cho dù tụng kinh chú gì, thậm chí là niệm Phật, đều sẽ có rắc rối do không biết phát âm đã đúng chưa, kính xin khai thị.

Đáp: “Tiểu viện Sơn Tây” là chuyện phát sinh gần đây, có thể nói là Cảm Ứng Thiên cận đại, tức là Cảm Ứng Thiên thời hiện đại của chúng ta, càng có sức thuyết phục hơn Cảm Ứng Thiên của người xưa mà thông thường chúng ta đọc, mọi người nhìn thấy thực sự sẽ bị nó làm cho cảm động. Đây chính là thành ất linh, tin ất linh, bạn không tin thì nó sẽ không có. Cảm Ứng Thiên thời xưa cũng rất hay, bạn đọc thì đó là trước đây, không phải là hiện tại, chưa chắc là thật, hiện tại xem được cái này, người hiện nay đều đang còn sống, bạn ghé thăm Sơn Tây thì đều có thể nhìn thấy họ, đây là thật không phải là giả. Cho nên có người phát tâm tụng kinh Địa Tạng, cũng không tụng kinh Vô Lượng Thọ nữa, đây là thế nào? Đứng núi này trông núi nọ, tôi đều đã xem qua mấy đĩa của “Tiểu viện Sơn Tây”, tôi xem hết toàn bộ, trong đó hình như có một hay hai người tụng kinh Vô Lượng Thọ, cũng có hiệu quả, điều này cho thấy chỉ cần thành tâm tụng thì kinh chú gì cũng đều có hiệu quả. Tụng kinh Địa Tạng, cảm ứng giữa kinh Địa Tạng và oan gia trái chủ có duyên phận đặc biệt, quỷ thần ưa thích kinh Địa Tạng, ưa thích kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo.

Trước đây ở Singapore chúng tôi đã gặp được chuyện này, oan gia trái chủ của lão cư sĩ Trần Quang Biệt dựa vào một vị đồng tu tên là Đỗ Mỹ Tuyên ở niệm Phật đường, muốn xin nghe kinh. Họ chứng minh cho chúng tôi, họ nói lão cư sĩ thực sự đã vãng sanh thế giới Cực Lạc, họ nhìn thấy rất hoan hỷ, không còn báo oán nữa, “nhìn thấy ông vãng sanh chúng tôi rất hâm mộ, cũng có được gợi ý rất lớn, cho nên cũng muốn học Phật, muốn quy y”, chúng tôi làm tam quy y cho họ. Muốn xin nghe kinh, giảng đường của chúng tôi thường giảng kinh, họ nói ánh sáng trong giảng đường quá mạnh, họ không chịu nổi, sau đó chúng tôi sắp xếp ở trai đường, trai đường mở tivi. Thích nghe cái nào? Họ chỉ đích danh muốn kinh Địa Tạng, muốn kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo. Họ ở cõi địa ngục, duyên với Địa Tạng Bồ-tát sâu, là ý nghĩa này.

Hiện tại chúng tôi dùng phương pháp điều giải, nếu oan gia trái chủ của các bạn rất nhiều, bạn tốt nhất là học theo Tiểu viện Sơn Tây, hoặc là dùng ba tháng,

hoặc dùng nửa năm là đủ rồi, Tiểu viện Sơn Tây đều không quá nửa năm, mỗi ngày tôi tụng kinh Địa Tạng hồi hướng cho oan gia trái chủ, đặc biệt là điều giải với oan gia trái chủ, hóa giải oán hận này, tự mình thật lòng sám hối, sau này không được phép làm chuyện có lỗi với chúng sanh, chuyện có lỗi với quý thân nữa, bạn hóa giải với oan gia trái chủ của bạn, sáu tháng sau bạn lại khôi phục tụng kinh Vô Lượng Thọ, tụng kinh A-di-đà, vẫn là phải cầu sanh Tịnh độ. Nếu không thể tới thế giới Cực Lạc, các bạn phải nhớ rằng, bạn vĩnh viễn không cách nào thoát khỏi khỏi lục đạo luân hồi, chuyện này rất phiền phức, cho nên chúng ta phải có quyết tâm rất lớn.

Hôm nay phát cho các bạn một bản văn phát nguyện cầu sanh Tịnh độ của cư sĩ Hoàng Trung Xương, phía sau có giới thiệu đơn giản về anh. Người này nghe tôi giảng kinh, anh rất cảm động, quyết định cầu sanh Tịnh độ. Nghe nói những năm này tai nạn rất nhiều, anh tự mình từng nói, anh không muốn chịu những tai họa này, cũng không muốn nhìn thấy những tai họa này, hy vọng trước khi những tai họa này phát sinh thì anh có thể tới thế giới Cực Lạc, cho nên anh bé quan, bé quan ba năm niệm Phật. Anh tịnh khẩu không nói chuyện, tức là một câu Phật hiệu niệm đến cùng, một ngày nghe sáu tiếng đồng hồ giảng kinh Vô Lượng Thọ, kinh Vô Lượng Thọ tổng cộng đã nghe năm lần, từ đầu đến cuối nghe qua năm lần rồi, một câu Phật hiệu không gián đoạn, 2 năm 10 tháng, mấy ngày trước đã vãng sanh, biết trước thời gian, tướng lành vô cùng đẹp, sau khi hỏa thiêu có xá-lợi, có xá-lợi hoa. Tôi bảo họ nhặt ra, dựng một cái tháp để thờ. Anh phát tâm là làm tấm gương cho người niệm Phật chúng ta, xem thử ba năm thực sự có thể thành tựu hay không? Quả nhiên thành tựu.

Hôm nay mẹ anh gọi điện thoại cho tôi, vô cùng hoan hỷ. Mọi người vốn cho rằng mẹ anh chắc là sẽ đau buồn không chịu nổi, không ngờ mẹ anh rất hoan hỷ, bà ấy nói đứa con này đã độ bà ấy, hiện tại có lòng tin đối với niệm Phật, con trai làm ra tấm gương. Tôi nói anh không chỉ độ mẹ của mình, anh sẽ độ rất nhiều người. Cho nên chúng tôi in văn phát nguyện này ra để cúng dường cho mọi người làm tham khảo, đồng thời bài văn phát nguyện này của anh, tải lên mạng internet để lưu hành, để mọi người đều có thể xem được. Đây là thật, đây mới gọi là thực sự giải quyết vấn đề.

Nếu bạn thực sự niệm tới công phu thành phiền, anh là công phu thành phiền vãng sanh, niệm tới công phu thành phiền thì có thể ra đi không? Có thể, tới lúc đó là sanh tử tự tại, nhưng đại đa số người sẽ ra đi, vì sao lại không đi? Không đi là vì họ còn có duyên với thế gian này, tức là họ tới hoàng pháp giảng kinh khuyên người

khác, người niệm Phật tin tưởng họ, họ có duyên này. Có duyên này thì mang thêm vài người cùng đi, không có duyên này thì bản thân mình đi trước, đi rồi quay lại sau, sanh tử tự tại! Thế là giải quyết vấn đề rồi. Cho nên đối với thế gian này tuyệt đối không lưu luyến, sống trên thế gian này chẳng qua là giúp đỡ một số người có duyên, có thể tin, có thể hiểu, thực sự chịu làm thì đời này chắc chắn thành tựu.

Cho nên sự hưng thịnh của một đạo tràng, đại đức xưa chỉ dạy chúng ta, đạo tràng này người đắc thiên định nhiều, người khai ngộ nhiều, người chứng quả nhiều, người vãng sanh nhiều thì đạo tràng này hưng thịnh! Không phải là người nhiều, người nhiều hơn đi chẳng nữa mà không có ai thành tựu thì đạo tràng này không phải là đạo tràng hưng thịnh. Đạo tràng hưng thịnh phải có bốn loại người, đắc thiên định, đây là đẳng cấp thấp nhất, thứ hai là khai ngộ, thứ ba là chứng quả, thù thắng nhất là vãng sanh. Các bạn phải hiểu được, vãng sanh sẽ làm Phật, cao hơn khai ngộ, chứng quả nhiều! Chứng quả, chứng A-la-hán, chứng Bồ-tát, đâu thù thắng bằng vãng sanh thế giới Cực Lạc được. Không thể sánh bằng! Cho nên vãng sanh là thù thắng bậc nhất.

Làm thế nào mới có thể vãng sanh? Bạn xem thử văn phát nguyện của Hoàng Trung Xương thì sẽ biết được, không ngoài điều gì khác, buông xuống, cái này cũng muốn cái kia cũng muốn, vậy thì tiêu rồi, bạn đi không được. Buông xuống triệt để, trong lòng không chút vướng mắc nào, chính là một câu Phật hiệu, bạn xem anh bị bệnh, trong hơn hai năm này cũng từng bị bệnh, lúc bị bệnh thì anh nhịn ăn, đây là phương pháp Phật dạy cho người xuất gia, không đi khám bác sĩ cũng không uống thuốc, nhịn ăn, chỉ uống nước, nhịn ăn, từ từ điều dưỡng thì tự nhiên sẽ khỏi, anh dùng phương pháp này, rất có hiệu quả. Cho nên bạn xem văn phát nguyện của anh, vô cùng kiên định, không có chút nghi hoặc nào. Một ngày trước khi vãng sanh, anh báo mộng cho một vị đồng tu, nói với người đó là ngày thứ hai, thời gian vãng sanh là trước 5 giờ chiều. Trước khi vãng sanh, lúc đó chúng tôi đang giảng kinh, chúng tôi giảng kinh là 4 giờ rưỡi bắt đầu, anh muốn tới Hồng Kông cảm ơn, tới cảm ơn pháp sư, tới nơi này sau đó vãng sanh. Bạn xem, 4 giờ 50 phút vãng sanh, trước 5 giờ, biết trước giờ đi. Là thật không phải là giả, là chuyện của ba bốn ngày trước.

Tiểu viện Sơn Tây, nếu như tụng kinh Địa Tạng, tôi cung cấp cho các bạn đồng tu, đó là ba tháng tới nửa năm, sau đó nhất định phải chuyên tâm cầu sanh Tịnh độ. Nếu bạn có thể tin tưởng, ví dụ hiện tại bạn tụng kinh Vô Lượng Thọ rất thuộc

thì cứ tụng kinh Vô Lượng Thọ, không cần thay đổi, hiệu quả như nhau, không nên hoài nghi.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, thường nghe người khác nói vào thời cơ khác nhau thì nên lựa chọn trì tụng một bộ kinh nào đó tương đối có cảm ứng, xin hỏi như vậy có như pháp hay không?

Đáp: Vừa như pháp, vừa không như pháp. Tại sao nói như pháp? Đối với người lòng tin không kiên định thì như pháp; đối với người lòng tin kiên định thì không như pháp. Người lòng tin kiên định thì họ tụng một bộ kinh, một câu Phật hiệu đến cùng, tuyệt đối sẽ không thay đổi; nếu bạn không có lòng tin này, bạn bị bệnh phải tìm Dược Sư Phật, tiêu tai phải tìm Địa Tạng Bồ-tát, đó cũng như pháp, không thể nói không như pháp, chuyện này phải xem lòng tin và tâm nguyện của bản thân mình. Mọi người xem “Tiểu viện Sơn Tây” đã bị cảm động, bạn muốn tụng kinh Địa Tạng, tôi không hề phản đối, cho nên tôi nói với bạn, tụng kinh Địa Tạng là hóa giải oan gia trái chủ, mục tiêu là ở chỗ này. Nếu bạn rất có lòng tin, A-di-đà Phật, kinh Vô Lượng Thọ cũng có thể hóa giải, không cần phải tìm phiền phức này nữa, nếu như không có lòng tin này thì bạn có thể dùng kinh Địa Tạng cũng được.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, lão pháp sư giảng kinh thường nói, người học Phật nên có thể chất khỏe mạnh, tướng mạo đoan trang sáng rõ thì mới là tấm gương tốt. Xin hỏi ngoài công phu tu hành ra, chế độ ăn uống cũng nên chú ý hay không?

Đáp: Tu hành là chính, chế độ ăn uống là phụ. Đương nhiên biết cách điều chỉnh chế độ ăn uống thì sẽ có sự trợ giúp, nếu không biết cách điều chỉnh chế độ ăn uống thì cũng không có trở ngại gì quá lớn, tại sao vậy? Tâm chuyển cảnh giới, điều này quá quan trọng. Năm đó Thích-ca Mâu-ni Phật tại thế, tăng đoàn của ngài rất nhiều người, hơn 1.000 người, mỗi ngày ôm bình bát ra ngoài, cuộc sống như vậy thì làm sao mà điều dưỡng được? Ngài dùng điều gì để điều dưỡng? Dùng câu “nếu có thể chuyển cảnh, thì giống với Như Lai” nói tới trong kinh Lăng-nghiêm, tức là tâm không thể bị cảnh giới xoay chuyển, để cảnh giới bị tâm của ta chuyển thì không phải đã giải quyết vấn đề này rồi sao? Ăn uống không tốt thế nào đi nữa, tôi dùng tâm thanh tịnh, tâm thuần thiện biến thức ăn này thành tốt nhất, đạo lý này chính là thí nghiệm nước của tiến sĩ Emoto Masaru, cho nên tôi rất tán thán ông, bản thân ông cũng không hiểu là sao, làm ra chứng minh cho chúng ta.

Sức khỏe của ông không bằng tôi, năm nay ông mới hơn 60 tuổi, chưa tới 70 tuổi, tôi tới Tokyo, ông mời tôi ăn cơm, ngồi cùng nhau, ông hỏi tôi, ông nói: pháp

su, thầy dùng phương pháp gì dưỡng sinh mà sức khỏe tốt như vậy? Tôi nói với ông: phương pháp tôi dùng chính là phương pháp mà bạn thí nghiệm ra. Hả! Thí nghiệm ra phương pháp gì? Tâm yêu thương, cảm ơn! Tôi nói: tôi làm được rồi, bạn thí nghiệm ra nhưng bạn chưa làm được. Thương yêu là từ bi, cảm ơn của nhà Phật. Mười năm trước tôi rời khỏi Đài Loan, tôi đã viết một câu là “hãy sống trong thế giới cảm ơn”, vĩnh viễn là tâm cảm ơn, đối với hết thầy người, việc, vật vĩnh viễn dùng tâm từ bi, cảnh giới thế nào cũng đều xoay chuyển lại. Trong nhiều năm nay gặp phải rất nhiều tai họa, có hủy báng, có nhục mạ, chúng tôi đều tiếp nhận, nghĩ tới Thích-ca Mâu-ni Phật còn có người phê bình ngài, có người mắng ngài, còn có người hủy báng ngài cơ mà, chúng ta có là gì đâu? Tuyệt đối không để ở trong lòng. Không những không để ở trong lòng, tôi còn phải cảm ơn họ.

Có người hỏi: Tại sao thầy còn phải cảm ơn họ? Họ là thầy của tôi, khảo nghiệm công phu định lực của tôi, tôi thông qua rồi, thi đậu rồi, sao tôi lại không cảm ơn họ? Nếu họ không dùng phương pháp này để khảo nghiệm tôi, tôi làm sao biết được tôi có tiến bộ hay không? Tôi làm sao biết được những thứ tôi học có đặc lực hay không? Đây chính là tâm chuyên cảnh giới, không được để bị cảnh giới chuyển. Bị cảnh giới chuyển thì bạn sẽ sanh tâm oán hận, sanh phiền não, sanh oán hận, sanh báo thù, phiền phức này sẽ lớn, tai họa gây ra là đời đời kiếp kiếp oan oan tương báo bao giờ mới dứt, sai rồi, đó là sai lầm lớn. Cho nên, chúng ta phải học theo Phật Bồ-tát xoay chuyển cảnh giới giống vậy, không bị cảnh giới xoay chuyển.

Bạn xem, mấy năm trước tôi đã thêm hai câu vào sau hai câu trong kinh Phật, trong kinh Phật có hai câu là “ngày nào cũng là ngày tốt, giờ nào cũng là giờ tốt”, tôi thêm hai câu ở phía sau, “người nào cũng là người tốt, việc nào cũng là việc tốt”. Bạn hủy báng tôi, hại tôi, nhục mạ tôi, đều là việc tốt, không có việc nào không phải là việc tốt, mọi người đều là người tốt, bạn nói xem tôi vui vẻ biết bao, tôi thoải mái biết bao. Cho nên phải học Phật, lợi ích của học Phật là ở chỗ này, oan kết gì cũng đều hóa giải. Oán hận là hai mặt đối lập mới gọi là oán hận, hóa giải chỉ cần hóa giải bên chỗ mình, không cần hóa giải bên chỗ họ, bên chỗ họ thì bạn làm không được, tôi hóa giải bên chỗ mình, không còn nữa, sức mạnh của họ không đạt được, muốn đánh thì phải dựa vào đối lập, bên này của tôi không có thì họ đánh uổng công, bạn phải hiểu đạo lý này, cho nên sẽ không còn, cho nên hóa giải xung đột phải dùng phương pháp này.

Bạn xem, tôi tham gia hội nghị hòa bình thế giới bảy lần, tôi đều dạy mọi người dùng phương pháp này, chúng ta hóa giải xung đột phải từ nội tâm của chính mình, hóa giải ý niệm đối lập với hết thầy người, hết thầy việc, hết thầy vật, khiến thân tâm của chính mình điều hòa thì bạn mới có thể giúp đỡ người khác, nếu trong nội tâm của bạn vẫn còn thích cái này, ghét cái kia thì bạn không có cách nào hóa giải xung đột, bản thân bạn đã có xung đột. Có rất nhiều người nghe lời tôi nói cũng gật đầu, cũng có thể khẳng định, cho nên nhất định phải hóa giải từ nội tâm. Điều chỉnh chế độ ăn uống, nếu như nói có duyên này thì đương nhiên cũng tốt, đặc biệt là trong tập thể. Ở Trung Quốc không dùng chế độ ôm bình bát khát thực, chùa am tự mình có bếp ăn tập thể, bếp ăn tập thể thì chúng ta phải chú ý điều chỉnh chế độ ăn uống, rốt cuộc thì người có thể xoay chuyển cảnh giới ít, người bị cảnh giới xoay chuyển nhiều. Nhiều người bị cảnh giới xoay chuyển như vậy, bạn điều chỉnh tốt chế độ ăn uống, để họ ăn ở đây một bữa vĩnh viễn sẽ không quên được thì bạn thành công rồi, đạo tràng này của bạn thành công rồi, người khác tới nơi này tham học ăn một bữa, “đồ ăn ở chỗ này ngon”. Cho nên nhà Phật nói “trước dùng dục lôi kéo, sau khiến nhập trí Phật”, bạn dùng phương pháp này tiếp dẫn họ tới, sau đó lại truyền thọ Phật pháp cho họ, đây là một biện pháp hay để tiếp dẫn chúng sanh.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, xin hỏi Chuyển Luân Thánh Vương thuộc về giáo phái nào?

Đáp: Chuyện này phải hỏi ngài ấy, ngài ấy tham gia giáo phái nào thì là giáo phái đó. Đây cũng giống như hỏi người khác vậy, bạn hỏi người đó, người này thuộc về tôn giáo nào? Bạn phải hỏi họ, họ tham gia giáo phái nào thì là giáo phái đó, chuyện này không thể hỏi tôi, bởi vì Chuyển Luân Thánh Vương quá nhiều, có lẽ là các tôn giáo đều có.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi cũng đồng tu Trung Quốc, có chín câu hỏi. Câu hỏi đầu tiên, khoảng thời gian này đệ tử cảm thấy tinh thần ngẫn ngờ, giống như là có hai người vậy, thân tâm chia tách ra, xin hỏi đây có phải là hiện tượng dựa thân không? Nên vực dậy như thế nào?

Đáp: Có khả năng, cho dù không phải là hiện tượng dựa thân thì đây là tinh thần ý chí của bạn không tập trung, là hiện tượng này sanh ra. Bạn nói dùng phương pháp gì? Phương pháp truyền thống trong Phật pháp chính là tu định, tu định là để cho tinh thần của chúng ta tập trung, vậy thì hiện tượng này sẽ không còn nữa; nếu như là dựa thân, niệm Phật, tu pháp sám hối, hồi hướng công đức của chính mình

cho oan gia trái chủ, hóa giải oan kết, dùng phương pháp này có thể thu được hiệu quả. Nói tóm lại, bản thân nhất định phải thực sự làm, bản thân tu hành không có công phu, quỷ thần cũng cười bạn, bạn tu giả, bạn không phải là tu thật, cho nên họ coi thường bạn. Nếu bạn thực sự làm, họ tôn trọng bạn, nếu không thì họ sẽ rời đi, không rời đi thì họ sẽ hộ trì bạn, họ sẽ trở thành thần hộ pháp của bạn, cho nên nhất định phải học tập nghiêm túc.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, vườn rau phải bón phân, nhưng phân người có rất nhiều côn trùng, phân như vậy có thể dùng không?

Đáp: Có thể dùng, đây là chúng sanh loại nào sẽ ở trong môi trường sống đó, chúng cũng sống rất tốt, chúng cũng sống rất quen thuộc, hết thấy bạn đều tùy thuận chúng, không nên thay đổi chúng.

Hỏi: Hai ngày nay lão pháp sư giảng kinh nhắc tới chuyện vãng sanh của cư sĩ Hoàng Trung Xương, con có vài thắc mắc muốn thỉnh giáo, đầu tiên, làm thế nào phân biệt được tâm nguyện cầu sanh Tịnh độ của bản thân là thực sự dũng mãnh tinh tấn hay là nóng nảy vội vàng hấp tấp?

Đáp: Chuyện này dễ dàng phân biệt, dũng mãnh tinh tấn thì tâm định, tâm nóng nảy vội vàng thì tâm động, không giống nhau, cho nên hết thấy đều phải tu từ tâm thanh tịnh, đó chính là thật. Niệm Phật vãng sanh, quyết định cầu vãng sanh cũng không nhất định phải vội vàng là tôi phải mau chóng vãng sanh, không cần phải vội vàng như vậy, đó chính là tâm tình nóng vội; thực sự dụng công thì thuận theo tự nhiên, hằng ngày sâu thêm tín nguyện, hằng ngày sâu thêm tín nguyện hạnh, thời gian tới thì tự nhiên sẽ có cảm ứng.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, vị cư sĩ này vào tháng 4 năm 2005 viết một bài văn phát nguyện, phát nguyện trước năm 2007 nhất định phải vãng sanh. Bị bệnh không uống thuốc, không uống nước, cũng không đi bệnh viện, xin hỏi liệu có biết trước thời gian không?

Đáp: Chưa chắc, đây là bản thân họ có lòng tin. Trong kinh giáo đức Phật chỉ dạy người tu hành như vậy, chỉ cần bạn có thể y giáo phụng hành, dùng ý niệm của bản thân để điều chỉnh thân tâm của chính mình, điều này trong y học là cao cấp nhất. Cho nên tôi từng nói qua về tiêu viện Sơn Tây với các bạn, tại sao tiêu viện Sơn Tây có hiệu quả? Không ngoài điều gì khác, dùng ý niệm của chính mình hóa giải virus gây bệnh của chính mình. Ví dụ trong tâm có tham sân si, tham sân si chính là

virus gây bệnh, trong tâm bạn có nguyên tố virus, chỉ là hiện tại chưa phát tác, một khi bên ngoài có duyên chiêu cảm, nội ngoại giao cảm thì sanh ra bệnh này. Nếu bệnh đã đến mức không thể chữa trị nữa, 40 người trong tiểu viện Sơn Tây đều là tình huống này, bệnh viện từ bỏ chữa trị, nói với họ chỉ còn sống được mấy tháng nữa, chỉ còn hai ba tháng nữa, bệnh viện không chữa trị nữa, quay về thật thà niệm Phật. Họ niệm Phật cũng không phải là cầu mong khỏi bệnh, cầu vãng sanh, kết quả là họ vẫn còn thọ mạng nên khỏi bệnh, lại đi kiểm tra thì ung thư không còn nữa, cho nên bác sĩ hỏi: Anh dùng phương pháp gì chữa trị vậy? Ý niệm, chúng ta phải tin tưởng điều này.

Nước là thứ rất bình thường, chúng ta dùng tâm thương yêu dán một chữ “yêu” lên trên bình nước, một hai tiếng sau bạn nhìn qua kính hiển vi, kết tinh đó vô cùng đẹp, dán câu “hận bạn, ghét bạn”, qua hai tiếng đồng hồ sau xem lại thì hoa văn vô cùng khó coi. Tế bào virus gây bệnh của chúng ta chính là như vậy, bởi vì bạn không có tâm yêu thương, không có tâm từ bi, tâm không thanh tịnh, tế bào đó sẽ biến thành tế bào ung thư; nếu bạn quay đầu lại ngay lập tức, dùng tâm từ bi, dùng tâm thanh tịnh, dùng tâm thương yêu thì nó sẽ chuyển biến lại, giống như nước vậy, cùng một đạo lý. Cho nên tế bào bị hỏng, bạn có thể chuyển biến nó khôi phục lại bình thường, tức là tế bào tốt, cách chữa trị này là cao minh nhất, không có cách nào có hiệu quả hơn cách này, cho nên bạn nhất định phải hiểu đạo lý này.

Hình như lúc tôi giảng kinh cũng nói qua rất nhiều lần, lần đầu tiên là nói ở nước Mỹ, con người bị bệnh, lúc đó tôi bị cảm đi khám bác sĩ, tôi nói với bác sĩ, tôi nói: quan hệ giữa bác sĩ và bệnh nhân là quan hệ chữa khỏi bệnh chứ không phải là thuốc men. Vị bác sĩ đó cảm thấy rất kỳ lạ, sao tôi lại có cách nghĩ như vậy? Tôi nói: bệnh nhân tin tưởng bác sĩ, bác sĩ tin tưởng bệnh nhân, bệnh nhân tin tưởng bác sĩ có thể chữa khỏi bệnh, bác sĩ cũng tin tưởng bệnh nhân có thể chữa khỏi thì thuốc này có hiệu quả, nếu bác sĩ giỏi hơn chẳng nữa mà bệnh nhân không tin tưởng họ, nghi ngờ họ thì sẽ chữa không khỏi. Cho nên tôi nói với bác sĩ: chữa trị khỏi là lòng tin, lúc đó tôi không nói là ý niệm, tôi nói là lòng tin. Sau khi cậu ấy nghe xong cảm thấy rất có đạo lý. Đây là trong Phật pháp nói lòng tin quan trọng, chúng ta có lòng tin, dùng ý niệm khôi phục tế bào bị bệnh trong cơ thể của chính mình, để nó hoàn toàn khôi phục lại bình thường, rất có hiệu quả! Cho nên bạn đau ở chỗ nào thì bạn phải thương lượng với chúng, tế bào bị đau ở chỗ đó hy vọng bạn mau chóng khôi phục bình thường, đừng gây phiền phức nữa, dùng ý niệm giúp đỡ chúng, sẽ có hiệu quả.

Cư sĩ Hoàng Trung Xương cũng là tình huống này, dùng ý niệm, đây không phải là biết trước thời gian, biết trước thời gian là lúc vãng sanh.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi vãng sanh giống như anh ấy thì cấp bậc cao bao nhiêu?

Đáp: Chuyện này tôi không biết, có điều trong các tông phái khác, cấp bậc thành tựu là có người quan tâm đến. Vãng sanh thế giới Cực Lạc, chuyện này có thể không cần để ở trong lòng, tại sao vậy? Thế giới Cực Lạc đích thực có cấp bậc, bốn cõi ba bậc chín phẩm. Giống như những điều nói trong kinh Hoa Nghiêm, thế giới Hoa Tạng có 42 cấp bậc, Thập trụ, Thập hạnh, Thập hồi hướng, Thập địa, Đẳng giác, Diệu giác, 42 cấp bậc. Trong kinh Hoa Nghiêm tôi đã nói với mọi người rất rõ ràng, cấp bậc đó rốt cuộc là có hay là không có? Tôi trả lời với mọi người là có, mà cũng không có. Tại sao nói không có? Thế giới Hoa Tạng là thế giới bình đẳng, bạn nghĩ thử xem, con người đã đạt đến không còn vọng tưởng, không còn phân biệt, không còn chấp trước thì còn có cấp bậc gì nữa? Cho nên có những cấp bậc này đều là trong phân biệt chấp trước biến hiện ra, phân biệt chấp trước của họ không còn thì làm gì còn có 42 cấp bậc nữa? Tới thế giới Cực Lạc cũng là như vậy, không còn phân biệt chấp trước thì làm sao còn bốn cõi ba bậc vãng sanh nữa? Đây chính là nói với bạn không có cấp bậc.

Vậy tại sao lại nói là có? Chưa đoạn trừ tập khí vô minh, nhưng tập khí vô minh không gây trở ngại. Tập khí vô minh, lúc tôi giảng kinh dùng bình rượu làm ví dụ, đây là ví dụ thường dùng của người xưa, thế nào gọi là tập khí? Cái bình này dùng để đựng rượu, đổ sạch rượu ra rồi, súc rửa sạch sẽ, không còn chút rượu nào, ngửi thử vẫn còn mùi, đó gọi là tập khí. Tập khí này, các vị Bồ-tát sanh tới thế giới Hoa Tạng có người trước người sau, vị tới sớm thì tập khí nhẹ, vừa mới tới thì tập khí rất nặng, đều không trở ngại, cho nên bạn không thể nói nó không có, Phật nói 42 cấp bậc này là phân chia như vậy. Phật viên mãn cao nhất thì không còn chút tập khí nào. Nhưng tập khí này bạn không cách nào loại bỏ nó được, chỉ có thể dựa vào thời gian, tập khí đều loại bỏ hết cần bao nhiêu thời gian? Ba đại a-tăng-kỳ kiếp; mặc dù ba đại a-tăng-kỳ kiếp dài, nhưng bất kỳ chuyện gì đều không trở ngại. Cho nên Sơ trụ của Viên giáo chính là thành Phật, các ngài trong mười phương thế giới nên dùng thân Phật mới độ được họ thì có thể hiện thân Phật, các ngài có thể thị hiện 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp. Cần dùng thân Phật thì hiện thân Phật, cần thân Bồ-tát thì hiện thân Bồ-tát, tới lúc đó không có thân tướng nhất định, thân tướng là tùy duyên của

chúng sanh, nên dùng thân gì mới độ được thì hiện thân đó, tự tại! Cho nên bạn hiểu được đạo lý này, đây là chân tướng sự thật. Thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng là như vậy, cho nên đích thực có bốn cõi ba bậc chín phẩm, đều là tập khí chưa đoạn, chúng ta phải biết điều này.

Cho nên tới thế giới Tây Phương Cực Lạc, bạn xem đại sư Ngẫu Ích nói hay biết bao, có người hỏi đại sư Ngẫu Ích, ngài ấy trả lời: tôi chỉ cần vãng sanh hạ hạ phẩm thì tôi đã mãn nguyện rồi. Thực ra thân phận của đại sư Ngẫu Ích chưa bị tiết lộ, chúng ta có thể suy đoán được, thân phận của đại sư Ấn Quang đã bị tiết lộ, ngài ấy là Đại Thế Chí Bồ-tát của thế giới Tây Phương Cực Lạc tái lai, Đại sư Ngẫu Ích là thân phận gì thì chúng ta không biết, nhưng đại sư Ấn Quang tán thán Di-đà Kinh Yếu Giải, Di-đà Kinh Yếu Giải là do đại sư Ngẫu Ích viết, ngài tán thán Yếu Giải rằng: “Cho dù là cổ Phật tái lai viết một bộ chú giải cho kinh Di-đà cũng không thể vượt hơn được”. Vậy đại sư Ngẫu Ích là người nào? Sau khi chúng ta nghe được lời này, nếu đại sư Ngẫu Ích không phải là A-di-đà Phật tái lai thì chắc chắn là Quán Thế Âm Bồ-tát tái lai, tuyệt đối không hề kém Đại Thế Chí Bồ-tát, Yếu Giải viết hay như vậy, cho nên thân phận của ngài chưa bị tiết lộ. Chỉ cần có thể vãng sanh thì ngay thân này thành Phật, tới thế giới Cực Lạc vô lượng thọ, một đời, tuyệt đối không tới đời thứ hai, cho dù là ba đại a-tăng-kỳ kiếp, trong thọ mạng của họ mà nói là thời gian rất ngắn, thọ mạng của họ rất dài.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, xin hỏi sau khi vãng sanh tới thế giới Cực Lạc liệu có thể lập tức đầu thai tới thế giới này của chúng ta, dùng một thân phận khác để hoằng pháp, hộ trì chánh pháp hay không?

Đáp: Có thể, đây là nguyện lực của họ, hơn nữa có duyên với nơi này, họ có thể tái lai ngay lập tức, chỉ cần gặp mặt chào hỏi A-di-đà Phật thì sẽ chứng bất thoái chuyển, họ sẽ có thể được bốn nguyện oai thần của A-di-đà Phật gia trì, đó chính là người tái lai, cho nên chuyện này về lý, về sự đều có thể nói thông được.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, dựa theo tướng lành sau khi vãng sanh liệu có thể phân biệt được cấp bậc vãng sanh không?

Đáp: Về lý mà nói có thể, về sự mà nói rất khó, rất không dễ dàng. Hiện tại niệm Phật vãng sanh, phải biết rằng đại đa số đều là cõi Phạm thánh đồng cư, nếu là cõi Phàm thiện hữu dư thì chấp trước của họ đã đoạn rồi, nếu như đoạn chấp trước, mặc dù họ phát nguyện họ cũng không cần viết văn phát nguyện, từ văn phát nguyện mà họ viết thì biết được phân biệt chấp trước của họ vẫn chưa đoạn, cho nên họ vãng

sinh chắc chắn là cõi Phạm thánh đồng cư. Nếu là cõi Thật báo, không những không còn chấp trước nữa, mà ngay cả vọng tưởng cũng không còn, vọng tưởng đều đoạn rồi, đó chính là cảnh giới đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh trong Thiên tông, đây là sanh cõi Thật báo. Một khi sanh cõi Thật báo thì sẽ gặp báo thân của A-di-đà Phật, sẽ gặp báo thân Phật, tướng lành đó đương nhiên vô cùng hiếm có. Cho nên, chúng ta hiện nay nên lưu ý chính là thực sự vãng sanh, đó là thật thì chúc mừng họ, chúng ta kỳ vọng chính mình, vậy thì phải giống như lời đại sư Ngẫu Ích nói, hạ hạ phẩm cõi Phạm thánh đồng cư thì tôi đã rất mãn nguyện rồi, như vậy tâm của bạn không những thanh tịnh mà còn khiêm hạ, vậy mới có lợi ích lớn! Không cần tranh giành cấp bậc với người khác, tranh giành cấp bậc với người khác, nhất định nói tôi phải cao hơn anh thì bạn chắc chắn không đi được, tại sao vậy? Phiền não tập khí của bạn rất nặng, bạn tới thế giới Cực Lạc mà còn muốn tranh giành với người khác, làm gì có đạo lý này?

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xem thử gần đây có rất nhiều tấm gương vãng sanh, đều là im lặng tinh tấn niệm Phật, xin hỏi dùng cảnh giới phạm phu, trong môi trường phức tạp đích thực rất khó thành tựu, trước tiên liệu có nên buông xuống vạn duyên thành tựu tư lương vãng sanh, hay là nên tùy duyên?

Đáp: Hoàn cảnh đích thực có ảnh hưởng lớn đến phạm phu tu hành, cho nên người tu hành nhiều, người thành tựu rất ít. Đại sư Ấn Quang chỉ dạy chúng ta, thật ra mà nói chính là nói với người của thế hệ chúng ta, ngài dạy chúng ta quy mô đạo tràng phải nhỏ, tốt nhất không được quá 20 người, điều này rất có đạo lý. Đạo tràng nhỏ dễ duy trì, bạn có thể không cần phan duyên; kính sám Phật sự là phan duyên, pháp hội là phan duyên, đều chướng ngại bạn tu hành. Niệm Phật đường mà Ấn tổ chủ trương, trong niệm Phật đường bình thường (vào thời đại của ngài), chính là ba quyển kinh A-di-đà, một tiếng Phật hiệu, ngày đêm không gián đoạn. Phương pháp niệm Phật mà pháp sư Đế Nhàn dạy chúng ta, vào thời kỳ mật pháp hiện nay vô cùng thích hợp.

Trước đây bản thân tôi nghĩ, người trong niệm Phật đường của chúng tôi, 20 người, cũng chia ba tốp, mỗi tốp năm sáu người, niệm mệt thì nghỉ ngơi, nghỉ ngơi xong lại tiếp tục niệm, sau này đọc kinh nhìn thấy người xưa cũng dùng phương pháp này. Phương pháp này giúp chúng ta niệm Phật không có áp lực, có thể duy trì công phu tinh tấn không gián đoạn, tinh thần tốt thì niệm nhiều hơn, niệm là nhất định phải lấy nhiều Phật làm chính. Bạn xem trong kinh Hoa Nghiêm, tỳ-kheo Kiết Tường

Vân tu ban-chu tam-muội, ban-chu tam-muội chính là nhiều Phật, cũng gọi là Phật lập tam-muội, có thể đứng, có thể đi, không được ngồi, càng không được nằm. Một kỳ là 90 ngày, cho nên ban chu tam-muội, một kỳ ban chu tam-muội là 90 ngày, 90 ngày không được ngủ, 90 ngày không được ngồi xuống, chỉ có thể nhiều Phật, có thể lay Phật; lay Phật, nhiều Phật thì được, cho nên phải có thể lực rất tốt. Cho nên thực sự tu hành dụng công, trước 30 tuổi thì tốt, sau 30 tuổi thể lực sẽ không được, bạn không làm được.

Sau 30 tuổi thì dùng phương pháp của lão hòa Thượng đế Nhân, mệt thì nghỉ ngơi, nghỉ ngơi xong lại tiếp tục làm, dùng phương pháp này. Không phân ngày đêm, mệt lúc nào thì nghỉ ngơi lúc đó, vừa tỉnh lại thì tiếp tục niệm, phương pháp này hay. Lúc ngủ, ngay cả áo hải thanh cũng không cần cởi ra, ở bên cạnh nằm một chút, chợp mắt một lát, tỉnh dậy thì mau chóng tới niệm Phật đường, đây là thực sự tinh tấn. Mọi người cùng nhau niệm, nương chung dựa chung, một người dễ lười biếng, nằm xuống ngủ là không biết gì nữa, càng ngủ thì càng lười, cho nên rất không dễ dàng thành tựu, mọi người ở cùng nhau đốc thúc lẫn nhau, đây là phương pháp rất hay. Người ít, chí đồng đạo hợp, phương pháp “chỉ ngữ” này hay, tức là không có tâm xen tạp hay lời tán gẫu, tâm địa thanh tịnh, mọi người ở cùng nhau một phương hướng, một mục tiêu, đó là cầu sanh Tịnh độ. Người đi trước khẳng định cùng A-di-đà Phật tới tiếp dẫn người đi sau, khẳng định như vậy, cho nên như vậy có thể thành tựu.

Hôm nay duyên giống như vậy cũng không dễ gì có được, cho nên hộ pháp thực sự là Phật Bồ-tát, không phải là người bình thường, họ đến chăm sóc bạn, họ đến thành tựu bạn, nhất định phải có tâm cảm ơn; tâm cảm ơn thực sự chính là phải tu hành như pháp, tôi niệm ra thành tích để báo ân. Người nhiều thì nói lời vô ích sẽ nhiều. Cho nên nơi Hồng Kông này không phải là nơi để tu hành, tôi nghe nói 30 năm trước lão hòa thượng Hư Vân tới nơi này ở một tháng liền quay về đại lục, ông nói nơi này không thể tu hành, tại sao vậy? Lòng người động, không tĩnh lặng lại được, đây là bị ảnh hưởng của môi trường. Ba mươi năm trước đều không định được, hiện tại càng không cần nói tới, hiện tại làn sóng này không biết còn cao hơn 30 năm trước bao nhiêu, nhưng kết duyên với Phật pháp ở nơi này, biết được có chuyện này. Thực sự muốn thành tựu, trong tâm luôn phải có nền tảng, tương lai có cơ duyên này phải nắm chắc, không được buông lỏng, hết lòng cố gắng tu hành.

Nếu bản thân có phước báo này, có thể xây một niệm Phật đường nhỏ cúng dường người thực sự tu hành, người càng ít càng tốt, không cần quá nhiều. Bạn xem tấm gương của người xưa dành cho chúng ta, Giác Minh Diệu Hạnh Bồ-tát, vào thời đó họ niệm Phật tổng cộng là 12 người, 12 người ai cũng thành tựu, bạn xem, quá giỏi! Ai cũng đều vãng sanh, đó là thành tựu thực sự, thực sự là chí đồng đạo hợp, thực sự là tăng đoàn hòa hợp, chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, trong Đại Kinh nói “chỉ do tâm hiện, chỉ do thức biến”, xin hỏi a-lại-da thức của con và người khác có quan hệ gì?

Đáp: Lúc mê thì đôi bên không quen biết, lúc ngộ thì sợi dây đó giống như mạch điện hiện nay vậy, toàn bộ đều thông nhau, người xưa có rất nhiều ví dụ, là thật, không phải giả. Tôi nhớ có một vị pháp sư, tôi quên mất tên rồi, trong Thần Tăng Truyện, ông có khả năng này, có một ngày nhìn thấy một người đọc sách, trong túi của ông lục ra một tờ giấy, bên trên viết rất nhiều chữ, đưa cho người đọc sách này xem, người này xem xong vô cùng kinh ngạc nói: đây là bài thi của con, sao nó lại ở trên người thầy? Không những biết, có thể lấy ra những thứ vốn thuộc về anh từ trong túi của tôi. Lão hòa thượng nói: không chỉ bài thi của anh ở chỗ tôi, những văn chương anh viết trong đời này thầy đều ở chỗ tôi. Đạo lý này, trong kinh Lăng-nghiêm nói rất rõ ràng, tới lúc đó không chỉ lục căn của chính mình sử dụng thay thế cho nhau được, hơn nữa những thứ trong a-lại-da thức của tất cả mọi người đều biến thành của mình, cũng giống như hiện tại máy vi tính kết nối vậy, một khi kết nối thì những tư liệu trong máy của người khác đều biến thành của mình, thực sự là như vậy. Cho nên đó là một, không phải hai, lúc mê thì có phân biệt, lúc giác thì không còn nữa.

Bạn nói bạn độ hóa chúng sanh phải học rất nhiều thứ, có cần phải học không? Không cần. Họ là nhà khoa học, tôi liền kết nối với máy tính của nhà khoa học, tất cả tôi đều có, tôi có thể dạy bạn khoa học; bạn là bác sĩ, tôi cũng có thể kết nối máy tính của bác sĩ, y đạo của tôi còn cao siêu hơn bạn, một thông thì hết thầy đều thông. Bởi vì đạo lý này, cho nên trước đây tôi học giáo với thầy Lý, thầy không cho phép tôi ghi chép, đạo lý là ở chỗ này. Thầy nói, anh viết những thứ đó không có tác dụng, tại sao vậy? Cảnh giới sang năm nhất định cao hơn năm nay, anh xem lại những thứ của năm ngoái toàn bộ đều là rác, hà tất phải lãng phí nhiều thời gian làm chuyện này? Thầy nói nghe giáo quan trọng nhất là phải ngộ nhập, đó mới thực sự biến thành

của chính mình, không được nghe ngôn ngữ, không được ghi chép, những thứ này không có tác dụng, anh không khai ngộ được.

Trung Quốc từ xưa đến nay, dạy học Nho Thích Đạo đều coi trọng ngộ tánh, giúp đỡ bạn khai ngộ, không phải là giúp đỡ bạn ghi nhớ, đây là phương pháp dạy học thực sự. Nhưng người có ngộ tánh rất kém thì không có cách nào, vậy thì phải dạy họ ghi nhớ, dần dần từ trong ghi nhớ hỏi han để giúp đỡ họ nâng cao, cho nên nhất định phải coi trọng ở ngộ. Lý luận của ngộ là tâm thanh tịnh, tâm càng thanh tịnh, bởi vì ngộ tánh là bản thân bạn vốn có, hiện tại ngộ tánh không còn nữa, không còn nữa là do nguyên nhân gì? Mê mất, là nguyên nhân như vậy, nếu đoạn trừ mê thì ngộ tánh ở trong tự tánh sẽ khai mở. Mê này chính là vọng tưởng phân biệt chấp trước, chính là những thứ này, vọng tưởng thì mê nhẹ, phân biệt thì mê nặng, chấp trước là nghiêm trọng nhất, cho nên phá được cửa ải chấp trước này thì chúng quả A-la-hán, phá được phân biệt chính là Bồ-tát, vọng tưởng không còn nữa thì thành Phật, kinh Hoa Nghiêm giảng rất rõ ràng, thấu triệt. Nhưng chúng ta muốn phá mê hoặc của chính mình, trước tiên phá chấp trước, không phá chấp trước thì những thứ khác bạn không cách nào động đến chúng được, bạn chắc chắn đều có đủ. Cho nên phương pháp chính là buông xuống, đây là điều mà đại sư Chương Gia dạy tôi trước đây, chính là buông xuống, bạn không chịu buông xuống thì không có cách nào cả. Tâm chắc chắn là một, lúc thức mê thì khác nhau, lúc ngộ thì giống nhau.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, xin hỏi làm thế nào để chọn lựa một bộ kinh điển phù hợp với căn tánh của chính mình để thâm nhập một môn?

Đáp: Căn tánh mỗi người không giống nhau, người khác chọn lựa thay bạn sẽ rất khó khăn, nhất định phải tự mình chọn lựa. Tiêu chuẩn tự mình chọn lựa là gì? Bạn rất có hứng thú, rất hoan hỷ với bộ kinh này, biểu thị bạn tương ứng với nó. Còn như sự sâu cạn của kinh điển này cũng phải thích hợp với trình độ của chính mình, tôi có thể lý giải, có thể hiểu được. Phải hiểu được bao nhiêu? Ít nhất phải hiểu được 60, 70% thì bạn mới sanh ra hứng thú được, nếu chỉ có thể hiểu được 20, 30%, hứng thú sẽ rất thấp, học sẽ rất khó khăn, vậy thì bạn phải đổi bộ khác. Phật pháp có nhiều kinh điển như vậy, tùy bạn chọn lựa.

Nếu nói ra, đối với đại đa số mọi người thích hợp nhất là kinh Di-đà, kinh văn không dài, lại rất dễ hiểu, sau khi học xong dần dần lại thâm nhập, càng thâm nhập càng sâu, sâu tới cuối cùng thì không hề khác kinh Hoa Nghiêm. Cho nên người xưa nói kinh Hoa Nghiêm là kinh Vô Lượng Thọ đại bản, kinh Di-đà là kinh Vô Lượng

Thọ tiêu bản, điều này cho thấy kinh Hoa Nghiêm, kinh Di-đà, kinh Vô Lượng Thọ là một bộ kinh, về nghĩa lý, cảnh giới không hề khác biệt, chỉ là một bộ thì nói đơn giản, một bộ thì nói chi tiết, khác biệt ở chỗ này, cho nên thọ trì đương nhiên càng đơn giản càng tốt, muốn lý giải thì càng chi tiết càng tốt. Cho nên, kinh Hoa Nghiêm đích thực có sự giúp đỡ vô cùng lớn đối với Tịnh độ, tới sau cùng bạn đọc Phổ Hiền Bồ-tát thập đại nguyện vương quy về Cực Lạc, bạn liền biết được người xưa nói Hoa Nghiêm là kinh Vô Lượng Thọ đại bản, không hề nói sai, thực sự có đạo lý.

Nếu bạn hỏi tôi, hiện tại đối với căn tánh thông thường mà nói, chọn lựa kinh Vô Lượng Thọ là phương thức phù hợp, tại sao vậy? Kinh Di-đà giảng quá đơn giản, kinh Vô Lượng Thọ giới thiệu một cách có hệ thống về thế giới Tây Phương Cực Lạc, cho nên bạn đọc sẽ sanh tâm hoan hỷ. Nếu như lại muốn thâm nhập tìm hiểu, biết nhiều thêm một chút thì chọn Hoa Nghiêm, Hoa Nghiêm nói rất chi tiết, nói rất thấu triệt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói trong nhà ông có một con chuột nhỏ vãng sanh, nội dung chi tiết đính kèm (chỗ này không có nội dung đính kèm), con chuột nhỏ vãng sanh, xin hỏi Bồ-tát chuột không niệm Phật nhưng nó đích thực vãng sanh, đây liệu có phải là một loại ý niệm vãng sanh không? Cấp bậc như thế nào?

Đáp: Rất lo lắng, tôi muốn hỏi bạn, bạn làm sao biết được chuột không niệm Phật? Chúng niệm không giống chúng ta, chúng cũng là niệm Phật vãng sanh. Bạn xem thử rất nhiều chùa miếu am đường, chuột và người xuất gia cùng nhau làm thời khóa sáng tối, người xuất gia nhiều Phật, chuột đi theo phía sau, chúng ta không nghe thấy tiếng niệm Phật của chúng, có lúc chúng ta nhiều Phật niệm Phật cũng không ra tiếng, gọi là kim cang trì. Kim cang trì là miệng động, không phát ra âm thanh, đó gọi là kim cang trì. Chuột có phải là dùng phương pháp kim cang trì hay không? Cho nên, chúng ta tin rằng chúng chắc chắn là cùng chúng ta niệm Phật, chỉ là ngôn ngữ của chúng khác với chúng ta, chắc chắn có niệm Phật.

Đời trước của con chuột này chắc chắn cũng là niệm Phật, lúc lâm chung một ý niệm sai lầm mà đọa cõi súc sanh, nhưng tập khí niệm Phật của nó vẫn chưa quên mất, nhìn thấy người khác niệm Phật thì nó liền nhớ ra, nó sẽ sanh tâm sám hối, tại sao vậy? Đọa lạc tới cõi súc sanh. Cho nên, những súc sanh này đời này gặp được duyên thì rất dễ dàng thành tựu, bởi vì tập khí súc sanh của chúng vẫn chưa quá nghiêm trọng, bản thân biết được mình đã sai rồi, có thể sám hối, có thể quay đầu. Cấp bậc vãng sanh rất khó nói, nói không chừng cấp bậc của nó còn vượt hơn bản

thân chúng ta, càng cao hơn chúng ta, do đó mà chúng ta không được coi thường những động vật nhỏ.

Còn có một loại, người tạo tác tội nghiệp rất sâu nặng, không được coi thường họ, tại sao vậy? Nếu một niệm trước lúc lâm chung họ sám hối, thường thì cấp bậc cũng cao hơn chúng ta, chuyện này chúng ta thấy được trong kinh A-xà-thế Vương. Lúc vua A-xà-thế còn sống cấu kết với Đề-bà-đạt-đa, tạo tội ngũ nghịch thập ác, giết cha, giam lỏng mẹ, đoạt lấy vương vị, hợp tác với Đề-bà-đạt-đa phá hoại tăng đoàn, hãm hại Thích-ca Mâu-ni Phật, lúc lâm chung vua A-xà-thế sám hối, biết được bản thân mình sai rồi, niệm Phật vãng sanh. Theo cách nghĩ thông thường của chúng ta, đại khái thường là vãng sanh hạ hạ phẩm, bởi vì trong Quán kinh nói, tội nghiệp sâu nặng niệm Phật vãng sanh là hạ hạ phẩm, không ngờ Thích-ca Mâu-ni Phật nói với chúng ta, vua A-xà-thế là thượng phẩm trung sanh.

Tôi nghĩ đức Phật sẽ không nói dối, điều này cho thấy sức mạnh sám hối không thể nghĩ bàn! Thực sự sám hối, người Trung Quốc có câu “lãng tử quay đầu vàng không đổi”, một niệm sám hối của họ là người tốt trong người tốt, sẽ không phạm lỗi lầm nữa, cho nên không được coi thường. Đối với chúng sanh tạo tác tội nghiệp, đối với cõi súc sanh, cõi ngạ quỷ trong lục đạo không được coi thường, chúng ta phải học Phổ Hiền Bồ-tát, Phổ Hiền Bồ-tát dạy chúng ta “lễ kính chư Phật”, đều phải coi họ thành Phật Bồ-tát mà tôn trọng như nhau, lễ kính như nhau, nâng cao cảnh giới của chính mình, không được coi thường.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, xin hỏi làm thế nào để thành lập ban trợ niệm chân chánh như pháp?

Đáp: Ban trợ niệm người xưa có đặt ra quy tắc, có thể xem Linh Nham Sơn Chí, hoặc là sách khóa tụng của núi Linh Nham, do lão pháp sư Ấn Quang đặt ra. Chúng tôi ở Đài Loan, liên xã Đài Trung ở Đài Loan là do lão cư sĩ Lý Bình Nam sáng lập, hoàn toàn làm theo quy tắc của pháp sư Ấn Quang, làm rất như pháp, phương pháp có thể tham khảo Ấn Quang Đại Sư Văn Sao, Linh Nham Sơn Chí, sách khóa tụng của núi Linh Nham (sách khóa tụng xưa). Nếu bạn muốn xem thử cách làm của họ như thế nào thì có thể đến liên xã Phật giáo Đài Trung, liên xã Phật giáo Đài Trung hiện tại vẫn có niệm Phật đường, có thể đi xem thao tác thực tế của họ, có thể cung cấp cho bản thân bạn làm tham khảo.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, đạo tràng áp dụng chỉ ngữ, có một số người cảm thấy quy tắc quá nghiêm mà rời đi, xin hỏi như vậy liệu có đoạn pháp thân huệ mạng của người khác không?

Đáp: Không có, không có chuyện này, nếu họ không tới nữa, họ nhìn thấy, họ nghe thấy quy tắc ở chỗ này của chúng ta, gọi là “hễ thoáng qua tai, mãi thành hạt giống đạo”, đối với họ đều có chỗ tốt, đây là đạo tràng chánh pháp, tuyệt đối không phải là đoạn huệ mạng của người khác, nếu như nói chuyện này sẽ đoạn huệ mạng của người khác, vậy thì bạn hằng thuận chúng sanh sai rồi. Chúng ta hiện tại không được nói hằng thuận chúng sanh, mà là hằng thuận chư Phật, phải khích lệ tất cả chúng sanh đều có thể tùy thuận lời dạy bảo của Phật-đà, không được tùy thuận theo phiền não tập khí của chúng sanh, vậy thì chúng ta sắp đọa lạc rồi. Trong cửa Phật có hai câu nói thật, “từ bi nhiều họa hại, phương tiện xuất hạ lưu”, chúng ta phương tiện đối với chúng sanh thì chúng ta trượt dốc rồi, đọa lạc rồi. Cho nên trong hằng thuận chúng sanh là có điều kiện, không phải là không có điều kiện, chúng ta chắc chắn phải căn cứ theo lời dạy bảo của Phật, y giáo phụng hành, như vậy mới đúng, đây là thực sự lợi ích chúng sanh.

Tốt rồi, hôm nay đã hết giờ.